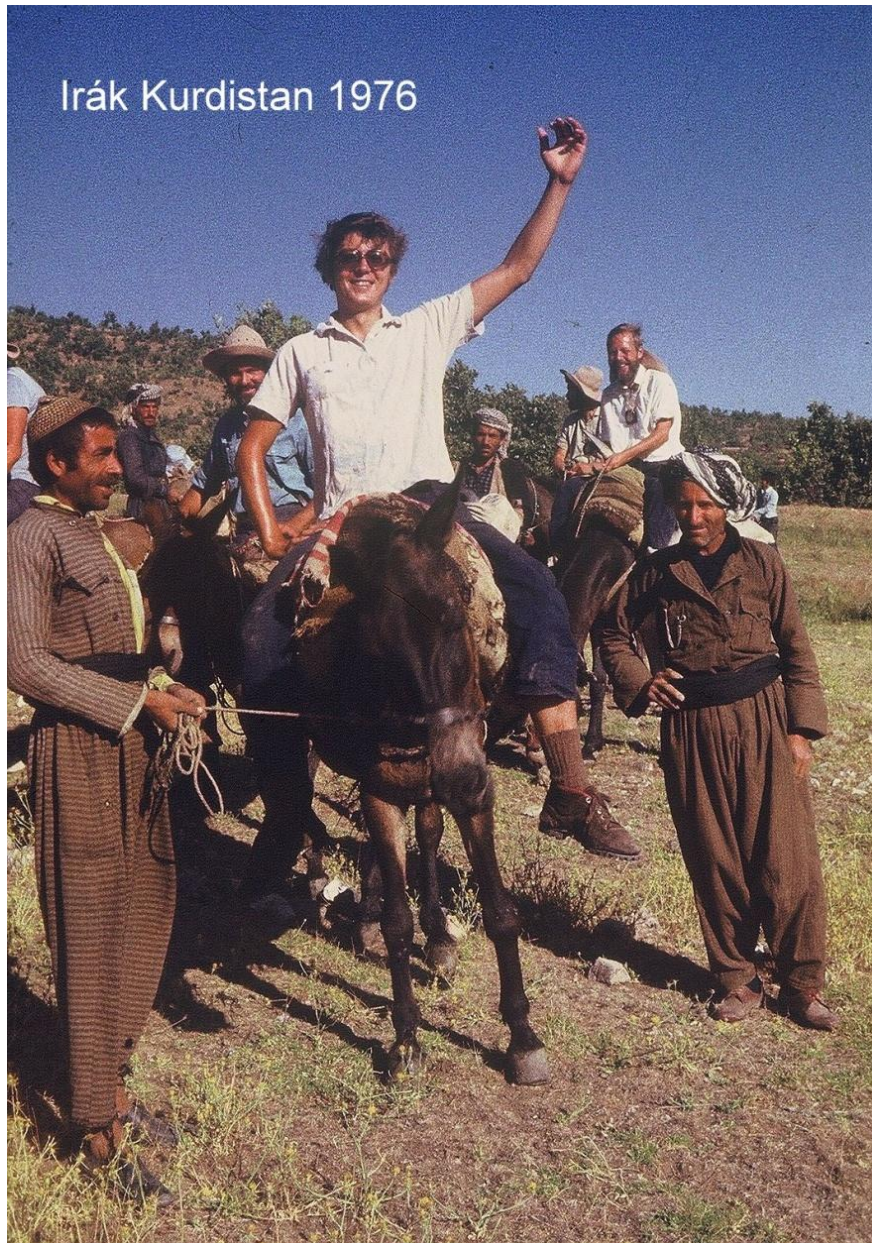

Příběhy našich sousedů

Václav Vlček – geolog na Blízkém Východě

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali:

Vlastimil Jan Novotný, Filip Eliáš, Narek Kočarian

ZŠ a MŠ Radlická, Praha 5

Než jsme se s panem Vlčkem seznámili, tak jsme zjistili hodně zajímavých věcí o něm, ale i o jeho otci. Hned nás například zaujalo, že jeho otec byl letec a pan Vlček se stal geologem. Ze svých cest si přivezl mnoho zajímavých artefaktů, které nám ukázal.

Pan Václav Vlček se narodil v roce 1944 do rodiny plukovníka Václava Vlčka, letce Československé armády, který prošel většinu válečných front 1. světové války.

„Hned se přihlásil na vojnu, říkali tomu dvouletý dobrovolník a začala 1. světová válka. Nastoupil v Krakově u dělostřeleckého pluku, který měl balony a ty balony byly přivázány. A ten obětavec musel na tom balonu pozorovat a telefonem radil těm dělostřelcům, kde co vidí, kam mají střílet a nakonec skončili někde v Jugoslávii, kde po dohodě předali zbraně prostě jugoslávským vojákům a vrátili se do Prahy. U nás zrovna vznikla 1. republika v roce 1918. Takže se přihlásil k letectvu“

Z vyprávění víme, že se jeho otec také aktivně zapojil do odboje 2. světové války. V době povstání pražského lidu velel osvobození „Waltrovky“ v Jinonicích. Vyjednával se zástupci Vlasovců.

Když byl Václav Vlček malý kluk, tak jeho otce zavřeli ve vykonstruovaném procesu za velezradu. Ve vězení panovaly nelidské podmínky.

„ To říkal, že to bylo dost peklo, že oni měli zapnutý ohromně silný reflektor celou noc a každých třicet minut je vzbudili, musel udělat deset dřepů, lehnul a zase za půl hodiny znovu. Až po čtrnácti dnech najednou mu řekli o půl noci, ať se obleče, a šli s ním před ten domeček, natáhli pistole a řekli, jdeme na Ministerstvo národní obrany, kde předtím měl táta kancelář. Tak si stále myslel v duchu, že ho zastřelí a řeknou, že byl na útěku. To by jim lehce prošlo, ale došli do té kanceláře, tam si vybrali nějaké šanony a zase se vrátili nazpátek. Mezitím mu při výslechu rozšlapali brýle, on špatně viděl, protože bouchla v té Waltrovce pancéřová pěst a tak měl poškozené oko. Jak mu rozšlapali ty brýle, další den mu přinesli papír a říkali: měl jste pravdu, ono, jste v tom nevinně, tak vás pustíme. Tak táta to podepsal a samozřejmě to byl podfuk. Ono to bylo přiznání.“

Václav Vlček vystudoval průmyslovou školu geologickou, v 60. letech chtěl studovat v Anglii, ale režim mu to jako synovi zrádce neumožnil. Svůj zájem o geologii mohl

rozvíjet ve svém zaměstnání v geologickém ústavu. V 70. a 80. letech pracoval v zahraničí v Kurdistánu, Iráku a Sýrii, kde vytvářeli geologické mapy. Ani tehdy nebyla situace v regionu bezpečná.

„Dali nám vojsko na ochranu, četu vojáků, jenže první noc nám prostříleli vršky stanů, jak se báli najednou začali střílet, tak jsme šli za tím starostou a řekli jsme, že nechceme vojsko. V městě Aladíze jsme měli druhý tábor a tam byla škola pro 150 dětí a ti Arabi, jak měli na ně vztek, že oni to ti Kurdi obsadili, tak se domluvili s Rusama a zbombardovali tu školu, že přes sto dětí zahynulo při vyučování“

